

Regeringen var af den Opfattelse, at det vilde være sundt saa vidt muligt at skille Valutaspørgsmaalet ud fra Politikken og at faa Valg saa snart som muligt, hvilket jo for øvrigt alle politiske Partier her har været enige om vilde være godt. Jeg fik jo alle Partiers Tilslutning til at flytte Valget saa langt frem, som det skete, for hurtigst muligt at løse Valutaspørgsmaalet af Politikens Favntag og faa en ny og frisk Rigsdag, som kan tage fat paa dette Spørgsmaal uden at have Valgkampagnen og Valgagitationen hængende umiddelbart over Hovedet.

Jeg tror, at vi har set rigtigt, jeg tror, at Erfaringen vil vise det. Jeg tror, det vil vise sig, at det bliver ulige lettere at komme overens om Foranstaltninger til Valutaens Ophjælpning efter Valget, end det har været for Valget. Men hvad det ærede Medlem mente med det, han sagde om en mægtig Folkestemning, der skulde anvise en Vej ud af Valutamisæren, det forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem maa vel der særlig tænke paa sit eget Parti og den Storm, som de agter at fremkalde under Valgbævegelsen. Det var denne mægtige Luftning af Vælgernes Villie, som skulde bringe os over Vanskelighederne og føre os ind paa de sunde Baner. Men det ærede Medlem udviklede jo selv, at heller ikke det socialdemokratiske Parti ventede ved dette Valg at opnaa et Flertal, saa selv om nu det ærede Medlems skønne Forhaabninger gik i Opfyldelse, og der viste sig en meget kraftig Stemning indenfor Vælgerbefolkningen i Retning af den Plan, som det ærede Medlem har skænket sit Bifald, saa vilde det dog kun være et Mindretal, der havde denne Mening. Og hvordan vilde det ærede Medlem, der jo i saa høj Grad bebrejder os, at vi ikke kan tilvejebringe Enighed om den af os foreslaaede Plan, selv efter Valget være i Stand til at tilvejebringe Enighed om sin Plan, som det socialdemokratiske Parti jo allerede nu klart og tydeligt maa kunne se, at det er umuligt at faa Enighed om? Jeg antager, at med Hensyn til denne Plan vil det socialdemokratiske Parti efter Valget som før Valget faa ikke mindre end tre Partier imod sig. Jeg ser sløt ikke, hvorpaa det ærede Medlem bygger sine Forhaabninger om, at dette Valg skulde give et saa glimrende Udslag for den Valutaplan, som han har gjort til sin.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser angaaende Statsvirkomhederne vil jeg sige, at jeg tror, det ærede Medlem ser lidt for sort paa dette Spørgsmaal. Der er nemlig en virkelig

Fremgang at spore med Hensyn til Statsvirkomhederne, jeg mener med Hensyn til Bruttoindtægten af Statsvirkomhederne. Der er ganske vist en Opgang i Udgifterne, som særlig gør sig gældende for Statsbanernes Vedkommende paa Grund af de højere Kulpriser; men det lader sig ikke nægte, at der indenfor disse tre store Forretninger: Statsbanerne, Postvæsenet og Telegrafvæsenet, er en Opgang, om end en langsom Opgang, at spore, og det er i og for sig ikke saa forunderligt, for det er et Fænomen, der gaar ganske Haand i Haand med andre tilsvarende her i Landet. Der er en begyndende Opgang, men en mærkbar Opgang i vort Næringsliv, som skaffer sig Udtryk paa mangfoldige Maader, og som samtlige Næringslivets ansvarlige Repræsentanter hver indenfor deres Fag ved de Udtalelser, som Nytaarsskiftet gav Anledning til, har vist, at de mente der var; de indirekte Afgifters Stigning taler samme Sprog, der er over hele Linien nogen Fremgang. Vi skal ikke overvurdere det; det er ikke nogen stor og mægtig Konjunktur, der bryder ind over os; jeg vil snarere sige, der er en begyndende, langsom, men forhaabentlig sikker Fremgang.

Af denne Fremgang vil ogsaa Statsvirkomhederne drage Nytte, og de har draget Nytte deraf, hvilket viser sig, naar man følger Maanedesregnskaberne, efterhaanden som de fremkommer. Jeg nærer derfor den Tro, at Statsvirkomhederne vil give mere end de 4—5 Mill. Kr., som er budgetteret i Finanslovsforslaget, og der er tilmed at bemærke, at det er de ganske forbigaaende Forhold ved Overgangen fra den ene Art Skilleløb til den anden, som gør, at „Mønten“, der ellers plejer at give et smukt Overskud paa ca. 1 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., denne Gang har maattet opføres med Underskud. Nej, der er afgjort Udsigt til en Fremgang for Statsvirkomhederne, og vi maa snarest tro paa et Overskud, som med nogle Millioner i hvert Fald overskrider det, der er opført paa Finanslovsforslaget.

Paa lignende Maade vil jeg mene, at Skatteindtægten kunde opføres med et væsentlig større Beløb, end det er sket paa Finanslovsforslaget for 1924—25. For det første, som ogsaa det ærede Medlem nævnte, hvad angaar Udbyttet af den midlertidige Luksustold, vi fik i April i Fjor, og Udbyttet af den, vi fik i Februar i Aar, som jeg tilsammen har anslaaet til ca. 8 Mill. Kr. Og det er ogsaa udenfor enhver Tvivl, at Indkomst- og Formueskatten vil give mere i Indtægt, end der er budgetteret. Det er med Bevidsthed, at jeg har budgetteret